

Джон Кени
Президент на Ротари
Интернешънъл 2009/2010

Асамблея на дистрикта
Неделя, 28 март 2010, 10:00ч.

Добро утро.

За мен е много голямо удоволствие да бъда тук с вас на тази дистрикт асамблея в България, която едновременно е една от най-старите и една от най-новите държави в Ротари Интернешънъл. За мен беше удоволствие да науча, точно преди посещението ми тук, че Ротари клуб София Интернешънъл съвсем скоро е отпразнувал петата си годишнина, заедно с първите рождени дни на Ротаракт и Интеракт клубовете София Интернешънъл, и разбира се, сто и петата годишнина на Ротари Интернешънъл.

Мрежата от по-нови клубове, особено от Ротаракт и Интеракт, вещае добро за бъдещето на Ротари в България, а това наистина беше много приятна новина за мен. Прочетох освен това, че след 1944г., когато Ротари клубовете в България са закрити от комунистическия режим, членовете на тези клубове са обявени за „врагове на народа“.

Днес, когато тези дългосрочно „замразени“ клубове са съживени и към тях са се присъединили много нови, аз съм горд да видя толкова много ротарианци тук тази сутрин – работещи за доброто име на Ротари, като приятели на хората навсякъде по света.

В тази част на света, където Ротари все още има сравнително слабо присъствие, възстановено след редица десетилетия на несъществуване, всеки от вас носи специална отговорност като ротарианец. Тъй като всички вие тук тази сутрин сте общественото лице на Ротари в България. Където и да сте, каквото и да правите, където и да излезете на улицата, носейки ротарианска значка – вие сте Ротари за всички онези, които ви виждат.

Това важи за всички ротарианци навсякъде, но е особено важно тук, където името на нашата организация не е много популярно. С всеки един акт на честна служба, на истинска грижа, вие правите нещо повече от това просто да помагате на другите: вие засилвате нашите клубове, както и Ротари като цяло. Защото колкото повече нашите общности се уповават и вярват в нас, толкова повече полезна работа ще можем да свършим.

Тук в България, вие сте направили толкова много чрез своите клубове: независимо дали доставяте актуализирани карти и атласи за ученици, организирате прегледи за рак на простатата, подобрявате бизнес образованието, водите на куклен театър изоставени деца от домове или дарявате топли зимни дрехи и обувки на нуждаещите се деца, вие сте работили и продължавате да работите, за да внесете приятелството и ротарианския дух във вашите общности.

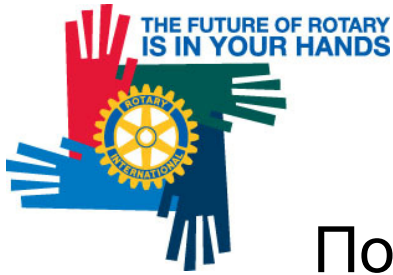

Заедно със сътрудничеството на свои партньори ротарианци от Англия, вие помогнахте за ремонта на детско заведение в село Равда, като осигурихте ново спално помещение и креватчета за децата. Проекти като този показват кое е най-доброто в Ротари – комбинацията от местни знания, международна сила и искрено желание да помогнеш когато и както е необходимо. Защото често, самият факт, че ни е грижа, е това, което помага на хората най-много.

Добрата ни репутация ни позволява да направим толкова много – ако работим непрестанно, за да я заслужим, и ако не се притесняваме да покажем на света доброто, което правим. Ние в Ротари трябва да бъдем скромни в нашата служба, но същевременно не можем да си позволим да крием заслугите си. Общественият имидж сега е по-важен от всякога и широкото и положително признание за Ротари само ще ни помогне да подобрим дейността си.

Постигнахме успехи в изграждането на доверие, тъй като прекарахме последните 105 години в това да покажем, че сме хора, на които може да се вярва – че сме хора с добро име, почитени, със здрав морал и добри сърца.

Ротарианците са и трябва да бъдат хора от определен мащаб – хора с потенциал да вършат велики дела, с усета да ги вършат мъдро и със силата на характера да ги вършат честно и добре.

Когато говорим за членството, както трябва всички да правим, не трябва да забравяме най-важното, а именно, че всеки клуб следва да се състои от онова, което пак президентът Карло Равица наричаше „качествено количество”.

За нас печалбата не е да доведем нови членове само за да имаме повече ръце да свършат работата ни – защото Ротари успя да постигне велики дела не поради броя на членовете си, а поради това кои са тези членове.

Аз често казвам, че на значката, която носим, има две думи. Едната е Ротари, а другата – интернешънъл (международен).

За нас в Централата на Ротари е много лесно да помним втората дума. Международният характер на Ротари ни напомня за себе си всеки път, когато пътуваме за събитие и когато влизаме в залите на Централата на Ротари. На Международната асамблея, на Конгреса или на Ротариански институт, виждаме как Ротари докосва сърцата на толкова много хора – и оставя своя знак нашир и надлъж.

Но първата дума на нашата значка не е „интернешънъл - международен“. Първата дума е „Ротари“. Защото нито РИ, нито бордът на директорите или президента, нито централата на Ротари или конгресът на Ротари могат да съществуват без обикновените седмични срещи на обикновените ротарианци в нашите клубове.

Ротари започва със своите ротарианци. Ротари започва в клуба и в общността, но не свършва до там. Тъй като втората дума на значката е „интернешънъл - международен“.

Спомням си, когато преди години бях в Танзания, с Water Aid. Обикалях с други ротарианци, копаехме кладенци. Случи се точно там в тази некултивирана земя, гореща и прашна, и далече от всичко. Бяхме в Додома, в самото сърце на Танзания, когато една сутрин влязохме в едно село, за да открием кладенец. Няколко деца ритаха футбол и ние се присъединихме към тях, което, разбира се, на тях им хареса много. Бяха ни виждали при изкопаването на кладенеца, така че знаеха кои сме и че сме отново в селото за откриването на кладенеца.

Точно преди да си тръгнем, едно малко момиченце дойде при мен. Хвана ме за ръката и вдигна поглед към мен – още я виждам съвсем ясно, от лявата ми страна – имаше нещо в този втренчен поглед. Тя вдигна поглед към мен сякаш ме питаше: тръгвате ли си?

Това е нещото - като погледа в детските очи - което може да разчувства човек. Това е нещото, което те мотивира да искаш да направиш повече – да направиш всичко, на което си способен.

Искаше ми се да можех да ѝ кажа, че макар и да си тръгвам, аз не я напускам.

Искаше ми се да можех да ѝ кажа, че ще бъде там заради нея – и че Ротари ще бъде там заради нея.

Пожеланието ми към всички нас тази ротарианска година е всички да можем да кажем същото – че ние и Ротари ще бъдем там заради това малко момиченце и за всяко дете, което все още чака изкопаването на кладенец, откриването на клиника, възможността да ходи на училище.

Всеки ротарианец в тази зала днес е поел ангажимент. Ние поехме този ангажимент в деня, в който се присъединихме към Ротари, и подновяваме този ангажимент всеки път, когато сложим ротарианска значка на ревера си.

Поехме ангажимента да живеем по честен и добър начин, да помагаме където и както можем, да служим безкористно.

Присъединихме се към Ротари, за да помагаме на хората и защото знаехме, че това ще обогати и живота ни.

Благодаря на всички ви, че ме поканихте да участвам в това ротарианско приятелство с вас. Благодаря ви за общественополезната дейност, която осъществявате и напомням на всички ви, че ***Бъдещето на Ротари е във вашите ръце.***

Благодаря ви.